75 років Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXV. Ч. 65. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 5-го КВІТНЯ 1968 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, APRIL 5, 1968 No. 65. VOL. LXXV.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Четвер, 4 квітня, 1968

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ ДЖАНСОН ТІШИТЬСЯ, що 20-го січня 1969-го р. покине Білий Дім та вернеться на свою фарму в Тексасі. Коли Президент в неділю 31-го березня говорив про те, що покине Білий Дім, то на його очах були сльози і його обличчя було сумне. У вівторок Президент аж тричі згадував принагідно про те, що повернеться на фарму, але він говорив про це не з сумом, як в неділю, а з радістю. Президент заявив репортерам, що спокійно пішов спати і спав так сильно, що аж спізнився на сніданок із віце-президентом Гомфрі та з конґресовими демократичними провідниками. Вперше він не дістав до ліжка документів, які треба б конче прочитати.

24 ДЕМОКРАТИЧНІ ГУБЕРНАТОРИ збираються на нараду в дні 15-го квітня в готелі Мей-Флавер в Ст. Луїсі в Мізурі. Цю конференцію склцкає голова Крайової Конференції Демократичних Губернаторів — губернатор Гаролд Е. Гюз із Айови. Про наради демократичних губернаторів старався і містоголова цієї Конференції губернатор Роберт МекНейр із Південної Каролайни. Губернатор Гюз давніше підтримував президента Джансона, пізніше склонювався до становища Кеннеді і МекКарті в справі В'єтнаму, а тепер, коли президент Джансон не буде кандидувати, він не знає, що робити, і хотів би, щоб демократичні губернатори нарадилися спільно в цій справі.

ДВА ПРОФЕСОРИ ЕКОНОМІСТИ заявляють, що Федеральний Уряд і Конгрес потребують окремої комісії, яка була б дорадником в справах федерального бюджету. Професор бизнесової адміністрації в Мишиґенському університеті Пол МекКрекен, промовляючи на Симпозіюмі Американських Банкірів в справі федерального бюджетовання, твердив, що окрема комісія оцінювала федеральні потреби у відношенні до цілої країни. Директор Інституту Політики при Гарвардському універстеті Френсіс М. Батор пропонує, щоб Президентська Комісія складалася з представників бизнесменів, банкірів, робітничих провідників, губернаторів, науковців та з членів Конґресу і Федерального Уряду.

РОМНІ ПРОТИ КЕННЕДІ І МЕК КАРТІ за їх становище в справі війни у В'єтнамі. Мишиґенський губернатор республіканець Джордж Ромні заявив на пресовій конференції, що пропозиції сенатора Кеннеді і сенатора МекКарті такі, що виглядають на повну капітуляцію перед ворогом. Ромні каже, що обидва сенатори демократи хочуть переговорювати з Національним Фронтом Визволення, який є правою рукою комуністів. Такі переговори, передбачає Ромні, можуть спричинити те, що в Південному В'єтнамі запанують комуністи. Ромні припинив вести виборчу кампанію за номіацію на кандидата на президента, але він погодився б прийняти номінацію, коли б йому її хотіли дати на Конвенції.

ЧОТИРЬОМ ОСОБАМ ПЕРЕЩІПЛЕНО підшлункові залози, бо вони важко нездужали на цукрицю і були б померли від цієї недуги. Перещіплення перевели лікарі з Міннесотської Лікарської Школи. Підшлункові залози зоперували лікарі з померлих людей внаслідок інших недуг. Це перше перещіплення не вдалося, але воно є доказом того, що за кілька років будуть перещіплювати ці залози з більшим успіхом. Три пацієнти з перещіпленими залозами померли тому, що не працювали їхні нирки. Четвертий пацієнт жов цілий місяць. У всіх пацієнтів із перещіпленими підшлунковими залозами ці нові залози витворювали інсуліну потрібну до контролі цукру в крові тієї особи, якій перещіплюють чужі залози.

У СВІТІ

ЧЕСЬКИЙ МІНІСТЕР ВІЙСЬКОВИХ СПРАВ ГЕН. БОГУСЛАВ ЛОМСКІ ЗРІКСЯ свого становища. Чеська преса зараховувала його до близьких політичних приятелів „вичищеного" колишнього генерального секретаря компартії ЧСР й пізнішого президента Антоніна Новотного. Передбачають дальшу чистку в чеській армії. Тим часом чеська прокуратура заявила, що вона відкрила слідство в справі „самогубства" кол. міністра закордонних справ Яна Масарика в 1948 році.

У ПОЛЬЩІ ВИКИНУЛИ З КОМПАРТІЇ віце - міністра торгівлі і 8 інших високих урядовців в різних міністерствах у ході „чистки" всіх тих, що їх підозрівають у ліберальних тенденціях і в причетності до студентських демонстрацій. Виключили між іншими — професорів Варшавського університету Броніслава Бачка, Стефана Моравського і Яніну Закшевську. З міністерства культури звільнили Станіслава Ноймарка і Ванду Залуську, що були головами окремих департаментів. Продовжується антисемітська кампанія.

ЯПОНІЯ ВІДМОВИЛА ІНДОНЕЗІЇ ПІДВИЩЕННЯ фінансової допомоги. Індонезія старалася дістати за кордоном позику у сумі 325 мільйонів дол. для санації зруйнованої за Сукарна державної господарки. ЗСА обіцяли дати третину, другу третину обіцяли кілька західньо-европейських держав, а третю третину мала дати Японія: 110,000.000 дол. Однак Японія заявила президентові Сугарто, що вона в цьому році не всилі підвищити своєї допомоги Індонезії вище 50 мільйонів дол.

ТРИ АФРИКАНСЬКІ ПРЕЗИДЕНТИ ПІДПИСАЛИ ДОГОВІР про створення союзу З'єднаних Держав Центральної Африки. Ця нова конфедерація із збереженням суверенности її членських держав складається із колишнього бельгійського Конґа, Центрально - африканської Республіки й Республіки Чад — ці дві останні держави були французькими колоніями. Нова конфедерація займає простір 1,637.000 кв. миль із 21 мільйонами населиння.

ШВЕЦІЯ ВІДМОВИЛА ПОЛІТИЧНОГО АЗИЛЮ 5-ом дезертирам із західньо - німецької армії та наказала їм виїхати. Кожний із них подав інші причини своєї втечі, як „марксо - ленінський світогляд", непогодження з „нацистами" в німецькій армії і т. п. Швецька державна Комісія відкинула всі ті арґументи.

У ПОЛЬЩІ ПЕРЕВЕДЕНО ПОВАЖНІ ЗМІНИ на командних становищах в армії, при чому загально вважають, що ті зміни й пересунення старшин з одних становищ на інші стоять у зв'язку з боротьбою за владу, яка йде між різними видатними польськими комуністами. Польським військовим міністром є Маріян Спихальський, ніби один з переконаних комуністів, вірних Москві.

ПІВНІЧНИЙ В'ЄТНАМ ПОГОДЖУЄТЬСЯ НА ПЕРЕГОВОРИ; ПРЕЗИДЕНТ ДЖАНСОН ВІДЛЕТІВ НА ГАВАЇ

Вашингтон. — Північно-в'єтнамський уряд проголосив офіційний комунікат, в якому він знову лається проти Америки за її „варварський злочин агресії проти цілого в'єтнамського народу", нахвалюється своєю перемогою та прогрою Америки, — але водночас заявляє „готовість призначити свого репрезентанта для контакту з представником ЗСА з увагою на вирішення з американською стороною беззастережних бомбових налетів та припинення всіх інших воєнних актів проти Республіки В'єтнаму, щоб могли розпочатися розмови". Президент Джансон поминув мовчанкою довгі лайливі й чванькуваті звороти в тій північно-в'єтнамській заяві у тоні і стилі комуністичної пропаґанди, а покликався у своїй — зараз же після північно-в'єтнамської — проголошеній заяві на вищенаведену готовість в'єтнамських комуністів нав'язати безпосередній „контак" з ціллю пізніших „розмов". Водночас Президент пригадав свою готовість „вислати своїх репрезентантів на кожний форум і в кожному часі для передискутування способів, як довести до кінця цю війну". Президент Джансон заповів відлет у четвер 4 квітня ц. р. до Гонолюлю на Гаваях щоб стрінутися там протягом кінця цього тижня з американськими представниками у Південному В'єтнамі. Приявним буде там також державний секретар Д. Раск. Президент нічого не сказав, хто з не-американців братиме участь у тих нарадах на Гаваях, але преса висловлює здогад, що там напевне будуть приявними лідери Південного В'єтнаму, від яких у великій мірі залежать однаково вступні переговори з Північним В'єтнамом, як і самі переговори про замирення.

Заява Північного В'єтнаму дуже войовнича і вона не натякає на найменший відхил від давніх позицій щодо суті справи. Ото ж вона далі підтримує первісні „чотири точки" в'єтнамських комуністів, між якими є вимога — здійснити щодо Південного В'єтнаму програму Фронту Національного Визволення, себто завести у тій країні комунізм. Коли в усіх американських колах реакція на нав'язання безпосередніх розмов з в'єтнамськими комуністами була надзвичайно прихильна, як заповідь недалекого закінчення війни, то реакція в південно-в'єтнамських керівних колах була радше песимістична. Президент Південного В'єтнаму Нгуєн Ван Тіє негайно перевів довгу нараду з американським амбасадором Елсвортом Банкером. Південно-в'єтнамський віце-президент Нгуєн Као Кі дав рішучу негативну відповідь на запит журналіста, чи він погоджується на створення коаліційного уряду з участю репрезентантів Фронту Національного Визволення. Він заявив, що практично це рівнялось в короткій майбутності смерті південно-в'єтнамської волі, то краще вже згинути із зброєю в руках.

Французький президент Шарль де Ґолль привітав обмеження налетів проти Північного В'єтнаму. Генеральний секретар ОН У Тант висловив з приводу заяви Північного В'єтнаму „обережний оптимізм".

Поведено офензиву за проламання бльокади Кесаню у В'єтнамі

Сайгон. — Яких 20.000 до 30.000 американського й південно - в'єтнамського війська розпочали офензивну акцію, яка має на цілі нав'язати безпосередній зв'язок з уфортифікованим американським табором в Кесані зараз на південь від здемілітаризованої зони між двома частинами поділеного В'єтнаму, цебто, іншими словами, перервати бльокаду, що її переводять комуністичні війська. Американська офензива йде вздовж вузького й сильно пошкодженого шляху „9". Офензива розпочалась від пункту, віддаленого від Кесаню за круглo 15 миль, що їх проте дуже важко перейти. На перших кількох милях американські війська не стрінули ворога, лише були обстрілювані гарматнім вогнем. Командир того з'єднання, генерал Джан Толсон, висловив переконання, що північно - в'єтнамські регулярні війська, які переводили бльокаду Кесаню з його 6.000-ою залогою, поведуть контр-наступ. Теперішня офензивна акція задля звільнення Кесаню від облоги стала можливою внаслідку припинення нагальних затяжних дощів, які перетворюють південну частину Кесаню в непереступне море - баговиння. Коли б вдалося нав'язати суходільний зв'язок з Кесанем, то наче автоматично відпадає острах, що комуністи можуть здобути Кесань за таким зразком, як вони здобули були на французах Дієнбієнфу.

Москва не займає становища до рішення Північного В'єтнаму „говорити"

Москва. — З кількагодинним опізненням совєтська преса подала заяву Північного В'єтнаму про готовість розпочати з Америкою розмови спершу про припинення Америкою всіх налетів та згодом про мирове закінчення війни — без ніякого коментаря. Ще за день перед тим „Ізвєстія" принесли велику статтю Вінкентія Матвєєва, в якій той совєтський коментатор називає недільну промову президента Л. Б. Джансона „передвиборчим маневром" та характеризує обмеження бомбардування Північного В'єтнаму, як „обман" і „гіпокритичну гру". Совєтський прем'єр Алексєй Косиґін перебуває з відвідинами в Ірані, після чого — у другій половині цього місяця — виїде до Пакістану. Совєтська преса взагалі на першому місці розписується про ті відвідини Косиґіна, а далі про „роковини визволення Мадярщини" а про північно-в'єтнамську заяву повідомлено на задніх місцях. Про негайну реакцію президента Джансона — совєтське радіо й преса не повідомили ще нічого. Зате японська преса визнає заяву Північного В'єтнаму за поразку політики Пейпінґу, який принципово противився будь-яким розмовам з американцями та поручав вести В'єтнамську „визвольну" війну аж до „остаточної перемоги", себто викинення американців з В'єтнаму.

Президент Джансон конферував з сенатором Робертом Ф. Кеннеді

Вашинґтон. — Президент Джансон 3-го березня прийняв в Білому Домі сенатора демократа з Ню Йорку Роберта Ф. Кеннеді, який старається про номінацію на кандидата на президента, і розмовляв із ним цілу годину. Про цю зустріч із Президентом просив сенатор Кеннеді. Він не склав жадної заяви про відбуту конференцію і з його канцелярії заявляють, що не буде заяви в цій справі з поваги на Президента. Та журналісти якось довідалися, що Кеннеді вважає розмову з Президентом „щирою". Сенатор Кеннеді видав того самого дня з бюра, де керується виборчою кампанією, заяву, в якій говориться про те, що перед ним „довгий шлях з пастками та різними труднощами". Кеннеді засновував свою опозицію до президента Джансона на домаганні закінчити війну у В'єтнамі. Тепер він мусить змінити свою тактику та атакувати політику теперішнього Уряду за внутрішню програму, коли почнуться переговори в справі закінчення війни. Кеннеді відвідав Президента в товаристві колишнього дорадника Білого Дому за президентури Джана Ф. Кеннеді Теодора С. Соренсона. Президент прийняв їх в присутності окремого свого асистента Волта В. Ростова і асистента Чарлза Морфі. Джансон заявив, що він з'ясував своє становище в справі війни в промові в неділю 31-го березня.

СЕАТО перестерігає комуністів проти агресії у Південній Азії

Веллінґтон. — Членські держави Південно-східнього азійського оборонного пакту (СЕАТО) закінчили свої триденні наради в середу 3 квітня ц.р. і проголосили комунікат, в якому рішуче перестерігають комуністів, щоб вони закинули всі свої надії на можливість підкорення собі Південної Азії. У тому комунікаті стверджується, що комуністична перемога в Південній Азії мала б безпосередні трагічні наслідки для цілої Азії та навіть для цілого світу. Приявний на тій конференції державний секретар Дін Раск намагався розпорошити острах південно-азійських лідерів, чи минулонедільна заява президента Джансона насправді не заповідає згоди Америки на мир, що по суті дав би політичну перемогу комуністам. Раск заявив, що Америка не прийме „обманного миру". Учасниками тієї конференції були ЗСА, Британія, Австралія, Нова Зеляндія, Філіппіни, Таі (Сіям) і Південний В'єтнам. Британія була репрезентована міністром для справ Коммонвелту Джорджом Томпсоном, який зберігав ролю радше обсерватора і не деклярував активної підтримки збоку Британії. Франція взагалі не бере участи в конференціях СЕАТО, а Пакістан вислав на обсерватора свого амбасадора в Новій Зеляндії.

Зорганізоване робітництво і фармери підтримують кандидатуру Гомфрі

Вашинґтон. — Голова Американської Федерації Праці — Конґресу Індустрійних Організацій Джордж Міні 2-го квітня опублікував заяву, в якій домагається, щоб віце-президент Гюберт Гомфрі повідомяв про те, що старається про номінацію на кандидата на президента. Міні заявив в імені зорганізованого робітництва, що тільки Гомфрі може подбати про те, що Уряд цієї країни буде продовжувати ту програму, яку здійснюється вже вісім років. Гомфрі зможе, заявляє Міні, об'єднати американський нарід для оборони волі і демократії в світі та для здійснення програми економічного поступу в цій країні. Підтримують кандидатуру віце - президента Гомфрі і фармери, зібрані на Конвенції Крайової Федерації Зернових Кооперативів. Провідник фармерів М. В. Тетчер заявив, що його бажанням є те, щоб Гомфрі був вибраний на президента ЗСА. Гомфрі промовляв на цій Конвенції. Він, під час своєї промови, кілька разів натякнув, що хотів би старатися про номінацію на кандидата на президента. Досі Гомфрі не заявив офіційно про те, що він старатиметься про номінацією. Він конферував із президентом Джансоном, але пресі не подали вістки про те, що було предметом конференції.

ФІЛЯТЕЛІСТИЧНЕ ДОСЯГНЕННЯ УКРАЇНЦІВ В АВСТРІЇ МАЄ Й ПОЛІТИЧНУ ВАРТІСТЬ

Відень. — В днях 30 і 31-го березня ц.р. тут відбулася виставка українських поштових значків, що її влаштував Союз Українських Філятелістів в Австрії для відзначення першого міжнародного поштового лету Відень-Київ та першого поштового лету Відень-Львів. З цієї нагоди поштовий уряд Австрії вживав спеціяльного поштового штемпля в німецькій і українській мовах із відміченням роковин та з видами катедри св. Стефана у Відні та катедри св. Софії і пам'ятника Богданові Хмельницькому в Києві. В місцевих, і не тільки філятелістичних, газетах відмічено обидві події — філятелістичну виставку та її нагоду: 50-річчя наладнання міжнародного поштового летунського зв'язку між Австрією та вільною і суверенною Українською Народною Республікою в 1918-му році.

На фото побіч: фотокопії частин двох коверт з Відня із поштовим штемплем для відзначення 50-річчя першого летунського поштового зв'язку між Австрією і вільною Україною.

НА НАШІЙ, НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ

(Що пишуть комуністичні газети в Україні)

ПАРТІЙНИЙ НАГЛЯДАЧ У КИЇВСЬКІЙ АКАДЕМІЇ НАУК СТАВ ЧЛЕНОМ ЦК КП УКРАЇНИ

Київ. — На пленумі так зв. Центрального Комітету комуністичної партії УССР, на місце звільненого Скаби введено в кандидати у члени ЦК КПУ та оголошено секретарем ЦК КПУ Федора Д. Овчаренка, нар. 1913 р. на Сумщині, випускника Глухівського педагогічного інституту, члена компартії з 1939 року. Хемік за фахом, він віддався повністю партійній праці і довгі роки, починаючи з 1949 р., був партійним наглядачем над членами Академії Наук УССР — секретарем партійного комітету АН. Останнім часом, крім керівництва Інститутом колоїдної хемії в Києві, Ф. Овчаренко був також головою Правління Товариства „Знання" УССР, яке провадить і спеціялізується в першу чергу в антирелігійній пропаґанді. Київська „Культура і Життя" з 31 березня повідомляла, що Ф. Овчаренко „нагороджений орденами і медалями" СССР.

СЕКРЕТАРЯ ЦК КП УССР СКАБУ ЗВІЛЬНЕНО З ЦК

„Радянська Україна" з 30 березня повідомила, що на пленумі так зв. Центрального Комітету комуністичної партії УССР „звільнено від обов'язків кандидата в члени політбюро ЦК КП України і секретаря ЦК КП України тов. А.Д. Скабу у зв'язку з переходом на іншу роботу", а на його місце обрано Ф. Овчаренка. Та ж газета з 31 березня повідомила, що в Києві на зборах АН УССР з доповіддю про Карла Маркса виступив „директор Інституту історії АН УССР, академік АН УССР А.Д. Скаба". Таким чином, А. Скаба заповнив вакантне місце після смерти партійного „історика" Дубини.

„ДЕ ТИ, ЗАПОРІЗЬКИЙ СУВЕНІР?"

Під таким наголовком (треба „сувеніре") в „Радянській Україні" з 31 березня опублікована стаття, в якій сказано, що жодного подарунку - пам"ятки на Запоріжжі, що нагадувала б про козаччину в Україні, ніде не можна придбати. Випускають таких пам'яток дуже мало, а в деяких майстернях взагалі припинили випуск. Подекуди можна купити майже за 2 карбованці лише „Козака пластмасового", однак покупець на таку пропозицію відповідає: „Не візьму, бо він такий схожий на козака, як я на артиста балету"...

СТУРБОВАНІ БАТЬКИ

Діти, виховувані в совєтському дусі, чи бодай частина з них, виявляють непокору батькам, спротив, вульґарно їм відповідають тощо. „Молодь України" з 31 березня присвятила цій проблемі велику статтю „Авторитет слова", в якій, між ін., висловлено пораду: „З чого ж починається наш батьківський авторитет? Як привчити дитину слухатися нашого слова? Найперше — з нашої непохитності. Саме вона той фундамент, на якому будуються стосунки з дитиною. Ще з пелюшок дитина має знати, що коли її, нагодовану і сповиту, поклали, то ні крик, ні примхи не примусять батьків змінити своє рішення". Найбільшими ворогами у вихованні дітей є байдужість до дітей, податливість із любови чи з байдужости, необ'єктивні судження.

ВОРОЖІСТЬ ДО НАРОДНОГО МИСТЕЦТВА

Розповівши про неподобства на фабриці художніх виробів на Дніпропетровщині, де працюють народні різьбарі, вишивкарниці та ін. майстри, „Молодь України" з 31 березня каже, що мистцям доводиться витримувати „битви": „Битва була не з легких. Найпершим арґументом, що виставлявся проти, була віджилість, застарілість орнаменту, його, так би мовити, домашність, сільська заvуженість. Ще й тепер у місцевих офіційних колах мені довелося зустрітися з такими твердженнями. Але чи варто предметно дискутувати на цю тему, коли петриківська фантазія владно підкорює собі Париж і Токіо, Рим, Кабул, Монтреаль і Ню Йорк". Українські мистецькі вироби все таки не подобаються „місцивим офіційним колам"... — з політичних причин.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

ШЕВЧЕНКІВСЬКА АКАДЕМІЯ НА СТАТЕН АЙЛЕНДІ

Статен Айленд, Н. Й. — У неділю 7 квітня з рамени Відділу УККА відбудеться о 3-ій по полудні, в залі церкви св. Трійці 288 Ванбебілт аве., Шевченківська Академія. Промову виголосить професор П. Савчак, виступатимуть рецитатори, солістки і солісти, хор місцевої школи, хлоп'ячий пластовий квартет і церковний хор. Академію відкриє Павло Телішевський.

НАРАДИ БУВШИХ УЧНІВ „ГОЛОВНОЇ" І „ФІЛІЇ" В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Цієї суботи, 6-го квітня, тут о год. 4-ій пополудні в приміщенні Літературно - Мистецького Клюбу відбудуться чергові наради бувших учнів української академічної гімназії у Львові, „Головної" і „Філії". На порядку нарад — участь у святкуваннях 100-річчя тієї школи та справа влаштування відповідної ювілейної імпрези в Ню Йорку — інформує мґр Ярослав Щербанюк, голова місцевого Ініціятивного Комітету.

ТОВАРИСЬКА ЗУСТРІЧ ОбВУА В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк, Н.Й. — Місцевий Відділ ОбВУА влаштовує в суботу, 6-го квітня ц.р. в горішній залі Українського Літературно-Мистецького Клюбу, при 149 Друга евню в Ню Йорку товариську зустріч членів, на якій п. Аскольд Гайвас поділиться з приявними своїми спогадами з війни у В'єтнамі, в якій він брав участь, як вояк в Армії ЗСА. Початок о год: 6 : 00 увечері.

ВИСТАВКА ПИСАНОК В МІННЕСОТІ

Тіф Ривер Фолс, Міннесота. — Вже два тижні тут, вперше у північній частині цього стейту, триває виставка мистецьких українських писанок, у великому вікні міської бібліотеки. Виставку влаштовано з ініціятиви вчителя п. Ф. Луціва, який 31-го березня демонстрував перед американськими скавтами писання писанок, і має ще виступити з таким же показом в одній школі та в шпиталі. На виставці в бібліотеці показано писанки роботи п-і Іванни Луців та її дочки Анни Клим з Міннеаполісу.

ПРОФ. В. ЧАПЛЕНКА ДОПОВІДЬ

Мовознавча Комісія НТШ влаштовує в суботу, 6 квітня 1968 р. о годині 5-ій вечером, в залі НТШ, 302 Вест 13 вулиця в Ню Йорку — чергову Наукову Конференцію, яку відкриє проф. д-р П. Ковалів. З черги проф. В. Чапленко виголосить доповідь на тему „Назви „гуцул", „бойко" і дещо інше". Доповідь є призначена для членів НТШ і для ширшого громадянства.

СВОБОДА SVOBODA
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Ict. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Зміни на виборчому фронті

На передвиборчому фронті в Америці ситуація все ще дуже неясна й імлиста, і, коли до цього часу вона змінялась внаслідок кількох несподіванок, то й у наступних тижнях - місяцях, мабуть, залежатиме від нових несподіваних подій.

По демократичному боці першою подією було зголошення кандидатури сенатором Робертом Кеннеді зараз після правиборів у Ню Гемпширі, як тільки виявилось, що тамошня перемога сенатора Юджина МекКарті вказує на реальні можливості перемоги над кандидатурою президента Линдона Джансона. Таким чином на демократичному відтинку було три кандидати, з яких насправді найсильнішим потенціяльним переможцем був Л. Б. Джансон. Але минулої неділі Джансон проголосив, що він взагалі не кандидує і кандидатури не прийме. Залишились на полі бою Юджин МекКарті й Роберт Кеннеді, обидва з тією самою ліберально - пацифістичною плятформою, проте обидва позбавлені головного аргументу, яким до цього часу орудували: що треба обов'язково позбутися з Білого Дому Линдона Джансона. Дуже можливо, що появиться новий кандидат, який стане поважним суперником для кожного з них — віце - президент Гюберт Гомфрі, льояльний співробітник Л. Б. Джансона, отже єдиний, що його Джансон міг би підтримати своїм авторитетом. Найбільший атут Роберта Кеннеді — ім'я його покійного брата і грубі мільйони долярів, за які будує величезний виборчий апарат. Його успіхи подібні, казав МекКарті, до „степової пожежі".

По республіканському боці також великою несподіванкою було зречення Джорджа Ромні ще перед правиборами в Ню Гемпширі. Другу несподіванку зробив Нелсон Рокефеллер, зрікшись участи у передвиборчій кампанії. Залишившися без суперництва — Ричард Ніксон має формально ніби облегшену, насправді ж дуже незручну ситуацію, бо ширші кола виборців цікавляться завжди тільки такими виборами, в яких можна порівнювати особи й програми кандидатів і придивлятись передвиборчій боротьбі. Коли нема ніякого змагання — нема й зацікавлення.

Покищо „передовиками" є демократ МекКарті й республіканець Ніксон. Ситуація, може, проясниться у найближчих двох правиборах — в Індіяні 7-го і в Небрасці 14 травня — де вперше офіційно братимуть участь і МекКарті і Кеннеді. Впродовж найближчих тижнів з'ясується також становище багатьох губернаторів, які будуть „фаворизованими синами" — головами партійних делеґацій із тих стейтів, в яких не буде правиборів і, проте, своїми голосами рішатимуть про номінацію кандидатів.

М. Ґорький і Україна

З нагоди 100-річчя з дня народження російського письменника Максима Ґорького совєтська преса в Україні не припиняє друкувати на його честь дитирамби. Вірші, погруддя, вечори, статті, фільми, концерти, вистави . . . — все про Ґорького, з Ґорького, для Ґорького. „Літературна Україна" з подивуґідною монотонністю вдовбує читачам думку, що у М. Ґорького вчилися „методи соціялістичного реалізму" мало не всі українські письменники, вчились навіть у 1900-их роках, коли сам він про „соцреалізм" не мав ніякого уявлення, а писав про босяків та кочових циган. „Соцреалізм" як літературний метод придумав він на замовлення Сталіна. І під час кривавих сталінських чисток озброїв він слідчих НКВД людоненависницькою формулою: „Коли ворог не здається — його вбивають". Тепер М. Ґорького, який у своєму бездарному романі „Життя Клима Самґіна" змалював жахливі типи з-посеред російського народу, ставлять у совєтській пресі за приклад. Виявляється навіть, що він мав вплив на . . . українських „проґресистів" у Канаді. В „Літературній Україні" з 26 березня якийсь Кравчук з Канади писав, що „проґресивні українці . . . з любов'ю й пошаною ставляться до Максима Ґорького" . . .

М. Ґорький на Україні бував, але з українським народом і культурою не мав нічого спільного. Він образливо назвав українську мову „нарєчієм" і заборонив перекладати свої твори на українську мову. Настрашившись „жовтневої революції" Ґорький втік був до Італії. Сталін намовив його повернутись, щоб використати в своїх цілях його популярність серед росіян і зміцнити через нього партійну контролю над письменниками. Ґорького посилали на Соловки і він писав, що в кацетах партія „дбайливо перевиховує людей" . . .

Тепер, з нагоди століття з дня народин Горького, Агітпроп ЦК КПСС використовує його як зразок для всіх тих совєтських молодих письменників і поетів, які заперечують „соцреалізм", як творчий метод в літературі.

Архиєпископ Мстислав

ВІДГУКНІМСЯ НА БЛАГАННЯ З КАТІВЕНЬ СССР

З повідомлень міжнародних пресових аґенцій довідуємось, що в таборах „суворого режиму" Мордовської республіки чч. 11 і 17 велике число в'язнів розпочало голодівку, домагаючись признання їм права політичних в'язнів, покращання тяжких таборових умов життя і праці, поліпшення харчування, знесення обмежень у листуванні з рідними тощо. Як широко вже інформувала наша преса, у згаданих таборах перебуває основна маса арештованих і засуджених у рр. 1965-67 діячів української культури і науки, які в тих таборах творять найбільшу групу в'язнів. В цій групі багато засуджених за релігійні переконання, особливо українських баптистів.

Розпочали голодівку також і деякі в'язні відомої у СССР з тяжкого режиму тюрми у Володимирі над Клязьмою, до якої привозять з концтаборів на покарання найбільш неслухняних в'язнів. До цієї тюрми в 1967 р. перевезено й деяких українських в'язнів, засуджених у Львові і Луцьку в 1965-1966 рр. Між ними Михайло Горинь, Валентин Мороз і Михайло Масютко, а останньо С. Караванський з Одеси, який, після відбуття 17 років заслання, засуджений знову на 8 років тяжких таборів, і то тільки за те, що в своїх листах до чільних членів уряду в Києві боронив українську мову і, особливо, право української молоді на науку.

Голодівка у Володимирській тюрмі і мордовських таборах розпочалась в другій половині лютого. До неї, м. ін. долучився й засуджений російський письменник Ю. Даніель. Родини українських в'язнів вислали 20 лютого з Києва спільну телеграму до голови Верховного Совєту СССР Н. Подгорного, домагаючись у ній прихильного полагодження прохань в'язнів, покращання санітарних умов у таборах, людської опіки над хворими та збільшення дозволів на побачення з в'язнями.

З останніх повідомлень міжнародних пресових аґенцій довідуємось, що дружину письменника Ю. Даніеля викликано до прокуратора, який страшив її покаранням за листи - протести до державних установ та за те, що ці її листи реґулярно дістаються за кордон і там друкуються. КҐБ вже кілька разів викликало на „повчальні" розмови внука колишнього комісара закордонних справ Павла Літвінова, який з гідною подиву відвагою безперервно протестує проти засудів і ув'язнення письменників. Його протести також дістаються за кордон.

Хвиля петицій і протестів проти засудження підсовєтських інтелектуалів, що їх пишуть тепер до кремлівських можновладців сотки письменників, науковців та людей різних професій з усіх кутків СССР, включно з листом учнів середньої школи в Москві, починає хвилювати в СССР широкий загал. Починає хвилюватися і влада, яка вже поширює в народі чутки, що, мовляв, серед засуджених переважають жиди. Коротко кажучи, „бєй жідов, спасай Россію!" Точно так, як робив уряд царя Миколи II в рр. 1905-1907, коли почув підземні струси й небезпеку для свого режиму. Як бачимо, історія повторюється.

Та, очевидно, нас повинна найбільше боліти доля українських в'язнів, зокрема доля засуджених українських інтеліґентів і тих, що їх переслідується за релігійні переконання. Саме в цьому році є нагода стати в їхній обороні на міжнародному форумі. В цьому 1968 р. Б. сповнюється 20-та річниця прийняття ОН деклярації про права людини. З цієї нагоди в столиці Ірану, Теґерані, відбудеться в квітні ц. р. міжнародна конференція, треба думати, не тільки для урочистого відзначення цієї річниці, але й для порівняння, як то прекрасні змістом рядки декляраціі про права людини здійснюються в сьогоднішньому світі на ділі, зокрема ж в СССР.

Вважаємо, що на цій конференції повинна обов'язково бути й українська делеґація, а вислання її належить до начального обов'язку Секретаріяту Світового Конґресу Вільних Українців (СКВУ). Невислання Секретаріятом СКВУ делеґації до Теґерану зведе авторитет цієї установи на-ніщо. Вважаємо рівно ж за неодзовну конечність, щоб у склад цієї делеґації були включені обов'язково ті духовні члени Секретаріяту, які репрезентують у ньому три наші головні віровизнання. А це для того, щоб поставити перед учасниками конференції і справу переслідування в Україні Церкви й людей за їхні релігійні переконання. Вважаємо, що, поза головним меморандумом до конференції і її учасників, повинен обов'язково бути і окремий в церковних справах. Тисячу років тому з Церквою ми започаткували новий період нашої історії. Вона була постійним джерелом нашої сили. Вона поглиблювала на протязі віків нашу національну свідомість. Вона вчила нас бути людьми й показувала шляхи до національної волі, суверенної державности й повної соціяльної справедливости. Саме тому ось уже скоро 300 років, як Москва робить усе, щоб запечатаною була брама до нашої Церкви, а коло неї стояла найсильніша сторожа. Саме тому Українська Православна Церква на протязі останнього півстоліття зазнала найбільших знущань, жертвою яких стали її ієрархія, духовенство і мільйони вірних, безпощадно новітніми чінґіз-ханами винищених у понад силу людську стражданнях. Тому саме голос у захист Церкви Христової та її сучасних мучеників і страдників на Україні повинен залунати в Теґерані найсильніше. До цього в першу чергу покликані й зобов'язані репрезентанти наших Церков у Секретаріяті СКВУ.

Нарешті, — з листів засуджених і їхніх родичів, що їх тепер друкують найповажніші часописи вільного світу, довідуємось про те, в яких нелюдських умовах перебувають засуджені в таборах СССР. Тяжка й виснажлива праця, нелюдські мешканеві й санітарні умови, недостатнє для людського орґанізму харчування в'язнів, заборона частіше одержувати від рідних харчову допомогу, надзвичайно убога й примітивна медична опіка над знесиленими і хворими — це головні прикмети обставин, в яких перебувають в'язні в „новосталінських часах" у СССР.

На існуючі в таборах і в'язницях СССР страхіття ми не можемо дивитись спокійно і безтурботно, зокрема ми — ті, що у вільному світі перебувають і з достатків того світу користають. Тому не тільки голосним словом мусимо всі ми стати до оборони сучасних мучеників і страдників українських, але й повним християнського милосердя ділом. Наша допомога харчами, медикаментами й одягом повинна охопити не тільки в'язнів, але і їхні родини, бо, як відомо, в СССР репресують одночасно й родину засудженого, позбавляючи її заробітку, мешкання і створюючи цим родинам невимовно тяжкі умови життя. До допомогової акції українським в'язням і їхнім родинам у СССР повинні стати негайно ми всі, без винятку. Зорганізувати ж цю акцію і перевести її в порозумінні з міжнародними добродійними установами належить до найбільше почесного обов'язку Секретаріяту СКВУ, з виконанням якого, хочемо вірити, Секретаріят не спізниться.

Вістки про тяжку долю наших рідних по крові і кості надходять з Батьківщини напередодні Великодня. Це зобов'язує, щоб під час цьогорічного „свята над святами", свята радости й запоруки перемоги Правди над Злом і Життя над Смертю, в усіх церквах нашої Митрополії в ЗСА полинули до Воскреслого Христа палкі моління за кращу долю нашого народу та звільнення з московських катівень без вини засуджених і перебуваючих у них наших братів і сестер. Крім того, нехай наша цьогорічна „великодня крашанка" буде призначена виключно для теперішніх страдників України і буде в такій самій мірі щедрою, як та міра страждань, що випала на долю наших найдорожчих!

(„Українське Православне Слово")

Ф. Бульбенко

ЛЕВКО ЄВГЕНОВИЧ ЧИКАЛЕНКО

(2)

На вечері в Літературно-Артистичному Товаристві, на рефераті Водовозова публіку розганяла поліція шаблями. Левко Євгенович боронився стільцем, а його товаришеві Страшевському шаблею викололи око. Мріяв Левко, як скінчить університет, то візьметься за науку при Київському Науковому Товаристві. „І на тобі, — турбувався батько, — арештували і чого доброго виженуть з університету, або ще зашлють в якусь Вологодщину чи Тобольщину". Батько припускав, що арештували його, певно, як голову університетського гуртка „Українознавства", хоч гурток той і був леґалізований. І батько вирішив: „Поїду — дізнаюся", а тим часом написав листи до впливових людей.

Рівно п'ять тижнів прожив Євген Харлампович у Петербурзі, виручаючи сина Левка з „вавилонського полону". Дістав посвідчення від професорів університету: Ф. Вовка, Вальтера і Шахматова про те, що Левко добре ставився до науки і політикою не цікавився... „Найпроґресивніший і найпоряднійший" з полтавських депутатів Державної Думи, Лукашевич, погодився клопотатись перед Курловим, начальником департаменту поліції. Відвідав Євген Харлампович і графа Ігнатьєва, колишнього київського губернатора, який прийняв його дуже ввічливо. Обіцяв допомогу. Внаслідок усіх тих заходів та клопотань Левко дістав відносно легку кару: його звільнили з університету і вислали додому на два роки. Левко не був вдоволений з такого присуду, він хотів нести кару разом з іншими товаришами й піти на заслання в Сибір.

Повернення на Україну і перші археологічні розкопи

Левко Євгенович сам, а також з проф. Вовком розкопував у с. Перешорах на Херсонщині могили. При тому найдено з півтора десятка передісторичних кістяків і кілька горщиків, виліплених примітивно руками. Два літа їздив Левко по Україні, збираючи антропологічні та етнографічні матеріяли. Мало не вбили його селяни під час епідемії холери, запідозривши, що він поширює пошесть. Проводив самостійно розкопи в Мізині на Чернігівщині, в Рівному на Волині, в Херсоні й Полтаві.

Відновлення науки в Петербурзі

20 жовтня 1911 р. Левко їздив до Петербурґу, щоб спробувати влаштуватися в університеті, але його не прийняли: „охранка" вважала його за одного з організаторів студентського страйку. 12 січня 1912 р. прийшла з Петербурґу вістка: Левка не приймають до університету тому, що вважають його членом партії соціялістів - революціонерів. Вирішив батько знову їхати до Петербурґу.

3 лютого 1912 ро. в справі відмовлення прийняти Левка назад до Петербурзького університету В. Леонтович написав листа до свого брата Костя Миколовича, а той — до хорольського дідича, графа І. Капніста, члена Державної Думи. Граф І. Капніст прийняв Євгена Харламповича і приобіцяв допомогти. Заходив Євген Харлампович у тій справі і до П. Шкляревича, полтавського дідича.

Академік А. Шахматов, який особисто знав Левка, дав листа до М. Стаховича, а Стахович порадив написати прохання до міністра освіти. Так Євген Харлампович і зробив, а Стахович від себе приложив листа до міністра освіти.

Академік А. Шахматов, вихованець - учень академіка Потебні, якого він не тільки поважав, а й ніжно любив, і переніс цю любов на цілу Україну, всіма силами дбав, щоб допомогти її культурному відродженню. Він написав статтю про українську мову („Вестник Европы", кн. III) і статтю до Української Енциклопедії про окремішність української мови. Українська Енциклопедія була майже готова і мала незабаром друкуватися в 4-ох томах під редакцією Шахматова, Грушевського, Корша, Л. Ковалевського та Туган-Барановського. Але вибухла перша світова війна, а там революція, і Українська Енциклопедія так і не побачила світу.

Внаслідок усіх заходів і клопотань, Левкові Євгеновичу таки пощастило відновити науку в університеті.

У 1912-1917 рр., з поновленням науки в університеті, Левко Євгенович працював як асистент професора Ф. Вовка при катедрі антропології. Провадив розкопи палеолітичних селищ на Чернігівщині, в с. Городку на Волині. Збирав антропометричний матеріял на Полтавщині, Херсонщині й Кубанщині. Провадив розкопи неолітичних та енеолітичних селищ і могил на Чернігівщині та Херсонщині.

Праця в Україні й на чужині

У 1919-1920 рр. Левко Євгенович працював в Українській Академії Наук у Києві як секретар Комісії для складення передісторичної мапи України. Збирав відомості про палеолітичні та неолітичні знахідки.

1920-1922 рр., після виходу на еміґрацію, працював у Варшаві в музеї.

1922-1923 рр. — університет в Празі, в Чехо - Словаччині. Докторат з філософії-антропології. Там же працював у національному музеї.

1923-1924 рр. — Український Вільний Університет. Працював над реставрацією та консервацією передісторичного матеріялу. Студіював орнамент спіраль меандрової кераміки неоліту.

1924-1925 рр. — лектор української передісторії. Український Високий Педагогічний Інститут у Празі.

(Закінчення буде)

ЛИСТИ ДО РЕДАКЦІЇ

ЩОБ УНИКНУТИ НЕПОРОЗУМІНЬ

Так склалося, що в Дітройті живе, окрім мене, ще друга особа з тим самим іменем і прізвищем: п. Осип Бойчук.

Був час, коли ми обидва проживали на одній вулиці, і тому часто траплялися непорозуміння з доручуванням пошти. Ще й тепер ми час від часу передаємо один одному листи, що попали не туди, куди треба.

З уваги на те, що ми обидва займаємося громадськими справами, легко може трапитися непорозуміння у зв'язку з тим, хто з нас обох щось на громадські теми сказав, написав чи підписав. Тому подаю до загального відома, що я — той Бойчук, який займається пластовими справами і, підписуючись, між ім'ям і прізвищем вставляє першу букву свого другого імени „Е.", а часто вживає також свого наукового титулу.

Д-р Осип Е. Бойчук

ХТО Є АВТОРОМ ТЕОРІЇ ПРО ЧАСТИНКИ НАДСВІТЛОВОЇ ШВИДКОСТИ

У числі „Свободи" з 1-го лютого ц. р. появилася коротка вістка про можливість існування частинок, швидкість яких більша від швидкости світла. Авторство цієї теорії приписується д-рові Джералдові Фейнберґу. У зв'язку з цим повідомленням дозволяю собі звернути увагу на факт, що проф. Фейнберґ не є автором згаданої теорії.

Теорію про можливість існування частинок надсвітлової швидкости вперше опублікували Олекса Біланюк, В. К. Дешпанде і Е. Дж. Сударшан у науковому журналі „Амерікен Джорнел ов Фізикс" з жовтня 1962 р. (т. 30, ст. 718-723). У цій праці подано теоретичне обґрунтування і опис основних прикмет гіпотетичних частинок надсвітлової швидкости.

Праця проф. Фейнберга на цю саму тему появилася майже чотири роки пізніше в науковому журналі „Фізикел Ревю" — з 25-го липня 1967 р. У цій публікації проф. Фейнберґ покликається на працю Біланюка, Дешпанде і Сударшана, піддає її строгій перевірці і знаходить її під кожним оглядом правильною.

Слід додати, що ця теорія зовсім не суперечить теорії Айнштайна, а лише доповнює її.

Роман Гавриляк
Лябораторія дослідів нуклеарної структури,
Рочестерський університет

КОНТРОЛЮЮТЬ КОНТРОЛЕРІВ . . .

Так зв. міністерство фінансів УССР відбуло в Києві „республіканську нараду", про яку писала „Радянська Україна" з 28 березня: „Промовці вказували на необхідність дальшого вдосконалення методики проведення ревізії та перевірок, критикували окремі міністерства і відомства, які до цього часу не закінчили перебудову контрольно - ревізійного апарату відповідно до підвищених вимог. Зверталась увага представників міністерства і відомств на необхідність дальшого поліпшення керівництва і контролю за роботою підвідомчих ревізійних органів". Іншими словами: вимагають ревізувати ревізорів.

Ольга Приходько

ПРАДІД ІЛІЯ

Частина III

ПЕТРУША

(9)

Давно не їв теплої страви, а борщ був предобрий. Тож їв той борщ з такою жадобою, що пані-матці та й дівчині аж ніяково було дивитись. Пані-матка щось наказала дівчині та й пішла до покоїв.

Дівчина насипала ще раз повну миску борщу, пішла до комори, принесла кавалок сала, накраяла його, вигорнула трохи жару з печі, положила до риночки сало і поставила на жар. Сало шкварится, а смачний дух з тих шкварок іде по цілій кухні. Як ті шкварки всмажилися, вкинула дівчина до ринки купу вареників, підкинула ними кілька разів, щоб добре перейшли салом, та й поставила перед Петрушею.

Петруша з'їв ті вареники та й каже:

— Ані в своєї мами не їв смачніших. Дякую пані-матці та й тобі, дівчино, дякую!

За якийсь час знов увійшла пані-матка до кухні і почала розпитувати Петрушу, хто він, куди йде чи далеко йому ще до дому.

— В тому моя найбільша біда, матушко, що я дому не маю.

— Та як же так? Кожна людина має свій дім. Де ж твої батьки?

— Мій батько вже не живе.

— А хто був твій батько?

— Священик. Але вже давно помер від холери.

— Як же це можливо, щоб син священика опинився в такому тяжкому становищі? Якщо ви дійсно син священика, то мусіли вчитися в духовній школі.

— Я був у семінарії, але сталася мені велика біда та кривда..

І так, слово по слову розказав Петруша все по правді. Промовчав лише про те, що найбільше боліло: як покинув материн дім. Але й без того пані-матка була всім тим дуже вражена. Тож пішла вона до покоїв, і за хвилину покликали туди і Петрушу. Хоч він стидався йти в такому вигляді, але йому сказали, що пан-отець хоче говорити з ним сам-на-сам.

Пан-отцеві спочатку здавалось неможливим, щоб семінарист з п'ятої кляси міг так упасти. Але, розпитавши Петрушу докладно, побачив, що він не тільки ту богословську премудрість засвоїв, але й добре знає всі відносини в семінарії, всіх учителів, і того „Ябеду" та „Фарисея". Пан-отець був ще зовсім молодий і сам недавно скінчив кам'янецьку семінарію, отже переконався, що хлопець не бреше, що увільнили його з п'ятої кляси, але здавалося йому неймовірним, щоб дали йому „вовчий білет" за ті дві недозволені книжки. Це була велика і несправедлива кара. Подумав собі пан-отець: „Каже дитина, що бита, але не каже за що" . . .

Далі почав розпитувати про родинне становище Петруші, і з тої розмови, на превелике здивування, виявилося, що о. Василь приходився о. Леонтієві (так називався пан-отець) далеким свояком. Це зразу перевернуло відношення до цього вбогого жебрака. Покликали пані-матку. Довго вони жахалися з такої несподіванки. Але це були добрі і порядні люди — і вирішили, що не можуть залишити хлопця в біді, що то воля Божа, що хлопець прибився власне до їхньої хати. І то є їхня повинність допомогти йому.

Пані-матка наказала приготувати чисту постіль, нагріти води, щоб хлопець міг добре вимитися, знайшла чисту білизну та пристойний одяг, і з нещасного жебрака став Петруша гостем і родичем.

Довго в ту ніч не спали на парафії. Отець Леонтій міркував, що і як зробити, щоб допомогти хлопцеві стати на власні ноги, щоб якось обминути той страшний „вовчий білет".

Було ясно, що без сторонньої помочі сам хлопець з цього не виплутається. Тим часом нехай живе у них. Відповідна праця для нього знайдеться. Найперше — треба привести до порядку парафіяльні книги з метриками. Дяк у парафії старий і немічний, попереплутав деякі записи, треба то перевірити та переписати наново. Робота це марудна, довга, пан-отець ніяк не міг зібратися сам це зробити, вже хотів спровадити якого писарчука з Кам'янця, а тепер трапляється така добра нагода. Подруге — діти підростають. Пора їх хоч трохи вчити, також добра нагода.

Так почався для Петруші новий період життя.

Під час своїх мандрів та бездомного бурлакування, зазнавши голоду, холоду та тяжкої праці, стикаючись з голодранцями та волоцюгами, з яких майже кожний мав якийсь злочин за плечима, легковажний, але розумний хлопець мав досить часу, щоб задуматись над своєю долею та гірко, гірко пожалувати, що так нерозважно скотився на дно суспільства.

Вирвавшись майже чудом із здавалося вже безвихідного становища, Петруша відчув безмежну вдячність до людей, що простягнули йому руку помочі, і за це добро виконував з найбільшим старанням приділену йому працю. Він умів гарно писати і дуже старанно, каліграфічно повиписував усі метрики, так що напевно в усій єпархії ніхто не мав таких парафіяльних книг.

І з дітьми Петруша працював дуже успішно. Згадав собі, як його покійний батько вчив без примусу, цікаво і вмів робити з науки приємну розвагу. Користуючись цим методом, він зразу з'єднав собі велику приязнь дітей, і незабаром став у родині приємним та любленим родичем.

Так минула зима. Чим більше цінили Петрушу за його щирість, добре серце, веселу вдачу, чим більше шанували за його пильність, з якою він виконував всяку доручену йому працю, за його бажання завжди стати в пригоді, тим частіше о. Леонтій міркував про дальшу долю цього юнака, про те, як найліпше повернути справу так, щоб міг він стати на твердий і певний ґрунт. Отже принагідно радився з різними досвідченими людьми та розпитував серед своєї численної рідні про можливість якоїсь доброї посади для молодого хлопця, що збився з богословської дороги.

Усі в один голос казали, що тепер без диплома не приймуть нікуди до уряду, хоч би людина була Бог знає яка вчена, а на приватній посаді становище непевне і платня жебрацька. Але найголовніше — треба знайти протекцію. Щодо протекції радила рідня о. Леонтієві звернутися до преосвященного Модеста, який був тоді архиєреєм у Холмській єпархії. Владика Модест, свояк по матері і земляк покійного о. Василя, певно мусить його пам'ятати по семінарії, де вони вчилися приблизно одночасно. Слово архиєрея в такій справі важить дуже багато, а про владику Модеста було відомо, що він людина добра, доступна і радо допомагає кожному, хто того заслуговує.

(Далі буде)

ЗВЕРНЕННЯ

УКРАЇНСЬКОГО КОНҐРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ В СПРАВІ ВІДЗНАЧЕННЯ 50-РІЧЧЯ ВІДНОВЛЕННЯ ГЕТЬМАНСЬКОЇ ВЛАДИ В УКРАЇНІ

Український Конґресовий Комітет Америки, визнаючи всенаціональний характер визвольних змагань українського народу, святково відмічує 50-річчя проголошення Української Соборної Самостійної Держави.

В цих змаганнях український нарід різними етапами намагався зберегти та закріпити своє самостійне державне існування.

Одним з етапів цієї боротьби був акт 29 квітня 1918 року, коли в Києві українські хлібороби та консервативні круги населення відновили історичну форму української держави — гетьманщину та проголосили Гетьманом Всієї України генерала Павла Скоропадського.

Цим актом засвідчено перед цілим світом, що не тільки революційно-демократична, але також і консервативна частина українського населення взяла активну участь у будові суверенної української держави.

Відновлена Українська Гетьманська Держава виявила багато зусиль у всесторонній розбудові української державности і громадського життя, зберігаючи історичне право нації на самостійне існування.

Оцінюючи належно вклад всіх шарів українського народу в боротьбі за свою державу, Український Конґресовий Комітет закликає Українські Церкви та все організоване українське громадянство достойно відзначити 50-річчя Роковин відновлення гетьманської влади в Україні.

За Екзекутиву УККА:

Д-р Лев Е. Добрянський — Президент

Степан Спринський — Секретар

Ігнат Білинський — Секретар

Іван Базарко
Директор Канцелярії УККА

Стараються створити нові варстати праці, щоб не було заворушень

Вашингтон. — Група республіканських сенаторів і конґресменів пропонують схвалити окремий закон, який влегшував би створити нові варстати праці для тих безробітних, які довший час не мають праці. Цим способом ці республіканські члени Конґресу хочуть не допустити до вуличних заворушень цього літа. Коли Конґрес схвалить цей законопроєкт, то влітї були б нові 300.000 варстатів праці і стільки безробітних мали б працю. Згідно з законопроєктом власники фабрик дістали б податкові полегші за те, що погодяться затруднити нефахових робітників та їх перевишколити на фахівців. Цей законопроєкт підтримують сенатори республіканці Джевітс із Ню Йорку та Вінстон Л. Правті з Вермонту і конґресмен Чарлз Фіґуделл із Ню Йорку та Алберт Г. Кві з Міннесоти. Цей проєкт підтримують десять інших республіканських сенаторів і 59 конґресменів. Ці республіканці діють в дусі тієї комісії, яку найменував був президент Л. Б. Джансон і яка рекомендувала широку програму, щоб не допустити до повторення вуличних заворушень, які були минулого літа.

Ню Йорк, Н. Й.

ШЕВЧЕНКІВСЬКЕ СВЯТО

Наші шкільні імпрези ставлять одиноку мету: виплекати любов до української нації. Тому вони позбавлені шабльонових промов, які, крім нудьги, нічого позитивного не дають молоді. Одиноке вступне слово, заздалегідь обдуманого змісту, як закон, триває не більше 3-ох хвилин. Імпрезова програма вилучає все, що не має яскраво-вирізьбленого національного змісту й не обарвлене у форми справжнього мистецького виконання. Тому нас найбільше цікавить ступінь емоційної реакції авдиторії на виконання „артиста"-школяра. І не тому, що виконавець зумів заторкнути більш чи менш чутливі струни національної душі слухача, а тому, що наш учень всім своїм єством пройнятий глибиною віри у святес-святих, ім'я якому — Україна! І ту силу віри передає слухачам, нею наснажуючи їх.

Ми, українці, перебуваємо у найвигіднішому становищі поміж інших народів, бо маємо такого Велетня Духа, якому не має рівного. Його вогняні слова — найактуальніші сьогодні, як були живо-пекучими вчора і як будуть пророчими завтра. І Небо суворо покарає тих, які оминули глухою мовчанкою пам'ять свого Пророка...

Школа Українознавства при Свято-Троїцькій Катедрі УАПЦ (359 Брум Стріт, Ню Йорк, Н.Й.) віддала поклін Шевченкові в неділю 24 березня після урочистої панахиди, відправленої настоятелем Катедри протоієреєм Юрієм Сікорським. Вона розгорнула національну євангелію-„Кобзар", нагадуючи обов'язки інтеґральної єдности та неподільности українського народу, незалежно від релігійного віровизнання, територіяльного походження, соціяльного стану та партійної приналежности.

— „Обніміте ж, брати мої, найменшого брата!..." Розсунулась куртина. У глибині сцени великий портрет Шевченка, під ним зелений вінок з китицею живих квітів, а по боках почесна варта в українських строях — Олесь Кулішенко й Валя Кірисюк.

Шкільний хор почав „Заповіт", йому допоміг церковний хор, а потім співала вся заля.

Відмінниця сьомої кляси Леся Кульбіда з глибоким розумінням і бездоганним мистецьким хистом продеклямувала „Розриту могилу", за що нагороджено її бурею оплесків. Її міняє маленька, як лялька, шостирічна учениця першої кляси Леся Кручко; вона ще добре не вимовляє „р", але чудово й переконливо повчає: „Учітеся, брати мої"! Почала й закінчила глибоким реверансом. Її партнер — нащадок славних кубанських козаків — Юрась Пивоварів твердою безапеляційною мовою, наче кресав крицею о граніт, стверджував: „Шевченко — наше сонце!" Авдиторія захоплена обидвоїма. Моя сусідка здивовано сказала: „Як можуть такі малята так гарно деклямувати!?"

Івасик Лозовий — учень другої кляси з патосом проказав „Сонце заходить", а слухачі думками перенеслися в казкову Україну. А його сестричка Галя заворожила присутніх деклямацією „Защо не знаю називають"... І знову оплески.

На закінчення першої частини учень другої кляси Ярчик Саленко — відома зірка ще з раннього дошкільного часу — продеклямував „Мені однаково". Деклямував дуже добре.

Ми горді за нашу шкільну дітвору, бо є ким пишатися. А яка гризота мусить непокоїти нечисте сумління тих батьків, діти яких блукають поза стінами української школи!

Друга частина програми була заповнена виступом відомого письменника Миколи Щербака, автора широкознаної „Абетки". З напруженою увагою переповнена заля (багато стояло) прослухала художній твір про ті місця, де жив і виростав Пророк нашої нації. В нагороду доповідач дістав, крім гучних оплесків, теплі слова вдячности та розкішну китицю живих квітів.

Шевченкова академія, як годиться, закінчилась могутнім співом українського гимну.

М. Сердюк

Літературно-Мистецький Клюб в Ню Йорку виступає з „Весняним Ярмарком"

Ню Йорк. — Заслужений своєю вже близько двадцятирічною культурною діяльністю і плеканням товариського життя Літературно-мистецький Клюб в Ню Йорку влаштовує в найближчу суботу 6 квітня ц.р. у гарній залі Фешен Інституту при 225 Вест 24 вул., новий „Весняний Літературно-мистецький Ярмарок". Ця імпреза ввійшла вже до традиційних щорічних розвагових вечорів нюйоркської громади: співи, рецитації, балет, монологи, невідомі короткі літературні твори, драматичні інсценізації і т.п. Точки різнородної програми завжди складаються на цікавий і милий вечір на поважному культурному рівні. Цим разом — окремо і спільно виступлять жіночий квартет „Верховина" з Торонта й чоловічий квартет „Каравана". Солісткою буде Галина Андреадіс, Марія Пришляк і Михайло Яблонський виконають „Танок ляльок" і „Жартівливе танґо", І. Керницький - Ікер відчитає свою нову гумореску „Модерне весілля", а в другій частині програми буде відіграна одноактівка С. Васильченка „На перші гулі" у виконанні Людмили Сердюк, Степана Крижанівського, Марії Пришляк й Михайла Яблонського — під режисурою цього останнього, що дещо „змодернізував" ту комедію з нашого клясичного репертуару. При фортепіяні сидітиме проф. О. Омельський, хореографією займається пані Ольга Ковальчук - Івасівка, декорації приготовили Євгенія і Михайло Яблонські, адмініструє імпрезою М. Івасівка, а програму вестиме Микола Понеділок, добавивши до неї прикметний йому гумор. Початок о год. 7 веч.

Конкурс на образотворчу композицію ОбВУА

В рамах врочистого відзначування 50-тирічного ювілею збройної боротьби українського народу і створення відновлення незалежної Української Держави, Об'єднання б. Вояків Українців в Америці проголосило конкурс на образотворчу композицію.

Зміст композиції повинен мистецькими образотворчими засобами зображувати світліші моменти українського збройного чину на протязі історії українського народу. Учасники конкурсу можуть брати моменти до своїх творів з довільної епохи нашої історії: княжа або козацька доба чи сучасна визвольна боротьба. З огляду на спеціяльний характер ювілейних святкувань, побажаним, є, щоб тематиці з української визвольної боротьби нашого століття присвячено особливу увагу.

Характер композиції повинен бути виразно фіґуральний. Портрети історичних осіб не будуть включені до конкурсу, якщо вони не становитимуть складової частини згаданої композиції.

Конкурс складається з двох частин:

1. Праці призначені на конкурс в першій частині повинні бути виконані одною з тривких технік, як олія, темпера або комбінація обох, на полотні, на дереві чи на іншому тривкому матеріялі. Розмір образу без рамени не повинни переходити 42 інчі. Нагороди в першій групі призначуються слідуючі: перша нагорода 1.000 долярів, друга нагорода 600 долярів, третя нагорода 400 долярів. Праці призначені до тієї частини конкурсу мусять бути старанно оправлені в рами і забезпечені в дроти до вішання.

2. Праці призначені на конкурс в другій частині можуть бути виконані в рі,них графічних способах (деревориг, офорт, літографія і т. п. як також рисунком чорнобілим чи кольоровим) ,акварелею, гвашом і т. д. Праця не може бути менша 81/2 х 1 1інчів, а разом з оправою не може переходити 42 інчі. Нагороди в другій частині призначуються слідуючі: перша — 250 долярів, друга — 150 долярів, третя — 100 долярів.

Усі праці мусять бути старанно оправлені в паспорту без рами і без скла.

Крім нагород передбачується також почесні відзначення.

В склад конкурсового жюрі входять: ВП. Дамян Горняткевич, Іван Кедрин, Петро Меґик, Олекса Повстенко і Валентин Сімянців.

Учасники конкурсу не повинні підписувати конкурсових праць власним ім'ям автора, а „кличкою". Ту саму „кличку" написати на заклесній конверті вкладаючи в середину дійсне ім'я автора, адресу, назву твору і техніку виконання.

Реченець надсилання праць на конкурс — до кінця квітня 1968 р.

ОбВУА не відповідає за будь-які пошкодження мистецьких творів, яке може статися через невідповідне опакування, чи транспорт.

По інформації просимо звертатися на адресу:
United Ukrainian
War Veterans of America
1321 W. Lindley Avenue
Philadelphia 41, Pa.

Головна Управа ОбВУА

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ"

На цьому місці друкуємо імена тих ВП. Громадян, що надіслали свою добровільну доплату до передплати та свою пожертву на фонд „Свободи" та її видань: англомовного „Українського Тижневика" і дитячого журналу „Веселка", і потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА ч. 16

Збірка на похороні св.п. Клементини Гриневич — голови Відд. УНС у Лімінґтоні, Канада	14.00
С. Павлишин, Клівленд	10.00
С. Пірко, Антіох	8.00
І. Бойко, Кулвер	6.00
Д. Кіт, Філядельфія	6.00
Б-во Пресвятої Тройці Відд. 320 УНС — Балтимор	5.00
Г. Турчак, Феніксвілл	5.00
А. Харко, Фейр Авкс	5.00
В. Оріховський, Сомерсет	4.00
Я. Пастух, Баптіставн	4.00
А. Василенко, Савт Гейт	3.00
о. І. Вроблевський, Фріленд	3.00
Г. Галайко, Дітройт	3.00
А. Герман, Мейвуд	3.00
Я. Головач, Вілловдейл	3.00
Д. Геча, Н. Плейнфілд	3.00
А. Дончак, Фреквілл	3.00
П. Драґан, Гемтремк	3.00
М. Дудар, Дітройт	3.00
Л. Дяченко-Когман, Шикаґо	3.00
А.К. Еваско, Маямі	3.00
о. І. Забава, Террнвілл	3.00
П. Кушнірчук, Шикаґо	3.00
Г. Лесок, Н. Плейнфілд	3.00
І. Максименко, Медікал Лейк	3.00
В. Мандзій, Йонкерс	3.00
І. Маречко, Клівленд	3.00
П. Новачок, Дітройт	3.00
Х. Павлик, Лонґ Айленд Сіті	3.00
П. Семенюк, Мейпелвуд	3.00
І. Слупецький, Дірборн	3.00
Р. Соневицький, Бронкс	3.00
Д. Р. Цеплий, Дітройт	3.00
П. Чорній, Вітней Пойнт	3.00
Г. Шавалюк, Гекетставн	3.00
Д-р О. Якимів, Кентон	3.00
С. Берник, Покіпсі	2.80
Д. Віскум, Джоліст	2.00
Є. Гомотюк, Гартфорд	2.00
І. Данилюк, Ралітан	2.00
М. Калавур, Торонто	2.00
Д-р І. Карапінка, Ірвінґтон	2.00
С. Коцюба, Денвер	2.00
Е. Крук, Сиракюз	2.00
Ю. Лесик, Шикаґо	2.00
А. Майбо, Ірвінґтон	2.00
І. Б. Макух, Філядельфія	2.00
І. Малейкий, Шикаґо	2.00

І. Малко, Балтимор	2.00
Л. Намака, Гадлей	2.00
А. Палюк, Ірвінґтон	2.00
Г. Романик, Перу	2.00
В. Сташко, Коговз	2.00
І. Фаль, Ню Вритейн	2.00
В. Юрків, Гарфілд	2.00
А. Медвідь, Вайомінґ	1.75
А. Ільків, Торонто	1.40
І. Бабяк, Філядельфія	1.00
І. Баранюк, Маямі	1.00
А. Вардаш, Боффало	1.00
М. Бориславський, Честер	1.00
Г. Василик, Лонґ Айленд Сіті	1.00
П. Вітрик, Міннеаполіс	1.00
С. Гринчук, Дітройт	1.00
П. Гук, Вунсакет	1.00
П. Ґадач, Філядельфія	1.00
І. Дмитрик, Клівленд	1.00
В. Добромірський, Вотервліт	1.00
М. Доманець, Філякельфія	1.00
О. Дрозд, Маямі	1.00
П. Дубовецький, Бруклин	1.00
Д. Дубрівний, Дітройт	1.00
Єднорок, Нортамберленд	1.00
Д. Єсеп, Вотервліт	1.00
І.С. Зендран, Вотервліт	1.00
І. Зівітський, Кліфтон	1.00
З.Зубач, Честер	1.00
Д. Квасниця, Рочестер	1.00
Л. Коваль, Гартфорд	1.00
В. Когут, Лос Анджелес	1.00
А. Курило, Бруклин	1.00
І. Курляк, Вотервліт	1.00
С. Левита, Вотервліт	1.00
І. Ліщак, Янґставн	1.00
О. Лобедоцький, Дітройт	1.00
М. Надзяк, Кораополіс	1.00
Д. Николенко, Роксбурн	1.00
А. Періг, Бетлегем	1.00
В. Періг, Нюбурґ	1.00
М. Петрицький, Блюмфілд	1.00
В. Пилипенко, Дуарте	1.00
Р. Рубльовський, Скрентон	1.00
Ф. Савечка, Гартфорд	1.00
М. Сокалюк, Арнольд	1.00
Д. Сорока, Вашинґтон	1.00
Ф. Ф. Стубан, Сеймор	1.00
П. Трембовецький, Орртанна	1.00
О. Федій, Еддісон	1.00
В. Церковник, Пасадіна	1.00
П. Шевчук, Вотервліт	1.00

Жидівська антикомуністична демонстрація у Вашингтоні

В неділю дня 31-го березня ц. р. відбулася в столиці Америки, біля пам'ятника Вашингтона, демонстрація жидівської молоді метрополії Вашингтону проти насильної ґеноцидної політики російського комуністичного уряду супроти жидівської культури, релігії та етнічної окремішности в Совєтському Союзі. Демонстрацію зорганізували жидівські молодечі організації при підтримці місцевої жидівської Централі (Джувіш Коммюніті Каунсел оф Грейтер Вашингтон). Учасників демонстрації було біля 300, але глядачів було багато більше.

На демонстрації, між ін. промовцями, виступав Леон Волков, один з редакторів „Нюзвік". Він уродженець України; до 2-ої світової війни жив в Україні, а пізніше через Москву дістався до Америки. Він говорив про переслідування жидівської культури і релігії в СССР за останніх 50 років, про безбожний атеїзм, про пакт Сталіна з Гітлером, про повну брехні книжку Т. Кічка „Юдаїзм без прикрас" та про брак відповідної реакції вільного світу на злочини нацизму і комунізму.

Перед і після промов жидівська молодь співала жид. пісні та танцювала жид. танки. Співами і танками проводив рабін Шльомо Карльбах.

На запрошення члена жидівського комітету, в демонстрації взяли участь делеґації Організацій УВФронту в Вашингтоні та СУМА з Балтимори. Провідники демонстрації дякували їм за участь.

(В. М.)

Д-Р М. КУШНІР І Д-Р М. ЧИРОВСЬКИЙ ДОПОВІДАТИМУТЬ НА ВІЧУ У ВАШИНГТОНІ

Відомі науковці і громадські діячі д-р Михайло Кушнір і д-р Микола Чировський доповідатимуть на вічу, яке влаштовують Організації УВФронту в Вашингтоні під кличем „В обороні Нескорених". Мета віча: підтримати морально наших братів в Україні, що ставлять активний спротив окупантові, і поінформувати широкі кола українського громадянства про правний стан УССР, та про найновіші події в Україні, історичну дійсність і УССР, як теж проблеми Світового Конґресу Вільних Українців. Віче відбудеться в суботу 6-го квітня, о год. 6.30 вечером, в залі церковного будинку при Пайні Бренч і Еспен вулицях, П. З.

Дебатують далі над правами української мови в Канаді

Вінніпеґ. — Покищо два кандидати на провідника Ліберальної партії в Канаді й евентуально майбутнього прем'єра висловилися на тему української та інших етнічних груп, — виявив проф. Яр. Рудницький, автор „Сепаратного звіту" Комісії Двомовности, промовляючи до членів і гостей парафії св. Андрія в Вінніпезі в неділю дня 17-го березня. Ці два поважні кандидати це міністер хліборобства И. Й. Ґрін та П. Е. Трудо, міністер справедливости в Оттаві. И. Й. Ґрін згідний на репрезентацію більших етнічних груп в уряді, судівництві, канадійському Сенаті, тощо. П. Е. Трудо, промовляючи дня 10-го березня в Вінніпезі заявив, що в інтересі Канади є признати конституційно не тільки дві офіційні мови країни — англійську й французьку, але й одну з мов інших етнічних груп, а саме ту, що викаже найбільше живучости й збереження. На думку проф. Яр. Рудницького такою мовою є тільки українська мова в Канаді, бо у 1931 р. перепис населення Канади виказував 12.3 відсотки української мовної експансії, українською мовою послуговувалися також інші слов'янські групи, зокрема на степових теренах. Проф. Рудницький заявив, що його „Сепаратний звіт" поволі знаходить собі дорогу до умів політичних провідників Канади. Признання англійській та французькій мовам статусу „офіційних", а українській та іншим більшим мовам статусу „обласних" (реґіональних) мов так, як він це подав у звіті Комісії Б.-Б., — єдина правильна й демократична розв'язка мовної й культурної кризи в Канаді під теперішню пору.

Замість квітів на могилу
бл. п. о. МИКОЛИ ЗБИРА
пересилаємо 15.00 долярів
на Українську Вільну Академію Наук.

Родині Покійного висловлюємо наше глибоке співчуття.
Гр. КОЗАК з доньками:
Ніна ТАТРАНСЬКА
Олена КОРИТНИК

СПОРТ
редагує В. СОХАН

КАЛЕНДАРЕЦЬ ЗМАГАНЬ УКРАЇНСЬКИХ КЛЮБІВ

„Тризуб" Філядельфія" — „Ст. Джерард", Балтимор, ч в е р т ьфінальні змагання Сходу з циклу гор за футбольний чемпіонат і Чашу ЗСА відбудуться в неділю, 7-го квітня 1968, о год. 2.30 по полудні на грищі Едісон Стадіону при 29-ій і Клірфілд вулицях у Філядельфії.

Турнір відбиванки за першість СУАСТ-Схід. Делеґатури Української Спортової Централі Америки і Канади, відбудеться в суботу, 6 квітня 1968, в залі Рікрісйшен Сентер при 201 Вайтгед Евню у Савт Рівер, Н. Дж. Господарем цього турніру є Білоруський СК „Ніоман", Савт Рівер.

УСК Ню Йорк — Грецько-Ам. СК, мистецькі змагання „Великої Десятки" Німецько-Американського Футбольного Союзу відбудуться в неділю, 7-го квітня, о год. 2.30 по полудні на грищі Українського Спортового Майдану при 124-ій вулиці і 31-ій евню в Коледж Пойнті, Н. Й.

Річні Загальні Збори Корпорації „Тризуб", професійної ланки футболу „Тризуба" Філядельфія, відбудуться в суботу, 6-го квітня 1968, о год. 6-ій по полудні в приміщенні дому УСО „Тризуб".

— о —

„ТРИЗУБ" — „БЕЙС" 1:0

Філядельфія, 31-го березня. — Ця товариська зустріч футболістів „Т р и з у ба" із чемпіонами Сходу ЗСА професійної (м і льйонерської) ліґи закінчилася великим тріюмфом дружини, якій відкривається завдяки цій перемозі ще більші як досі можливості пропаґанди українського імени в дальших виступах під назвою „Юкрейніен Нешенелс". Гра обох дружин була на високому рівні, завзята, але чиста і джентелменська.

Перед початком змагань не було, мабуть. ніодного симпатика „Тризуба", який не був би вдоволений реміcовим вислідом цих престижевих змагань. Перших десять хвилин зустрічі пройшли під знаком швидких атак „Бейсів" на ворота „Тризуба". Всі вони розбивалися об залізну поміч і оборну „Тризуба". Опісля дружина „Тризуба" почала опановувати передпілля суперника і вже на 30-ій хвилині почався „гураганний вогонь" по воротах гостей. На 37-ій хвилині „бомба" Палети відбилась від поперечки воріт „Бейсів". Дальший натиск „Тризуба" приніс на 43-ій хвилині знамениту акцію цілого нападу, з якої Палета здобув ворота далеким сильним стрілом із правого крила.

Після перерви відновили „Бейси" наступи, щоб вирівняти рахунок, і часто підходили під ворота „Тризуба". Але не дармували в тому ж часі напасники „Тризуба". Декілька сильних стрілів Бенітеза, Маролі, Меґля і Палети минули ворота суперників „на центиметри". Під кінець зустрічі почали „пухнути" деякі змагуни „Тризуба", але навіть краща кондиція дружини „Бейсів" не допомогла їм змінити висліду змагань. Якщо йде про і н д и в і дуальних змагунів, „Тризуб" виявився без сумніву кращою технічно дружиною. Особливо оборона і поміч творили дуже добру цілість. Напад „Тризуба" має змагунів високої кляси, але вони все ще виявилися не вповні зіграні і були, на нашу думку, не найкраще уставлені.

Бувший менажер „Тризуба" Вол. Завадович, який постійно ходить на тренінґи дружини, подав авторові цих рядків частинне виясення, чому завдячує „Тризуб" цьогорічні успіхи. Він не мав слів похвали для тренера дружини Ферейри, якого називає не лише справді фаховим тренером, але теж добрим керівником дружини, який вміє спонукати змагунів до максимальної інтесивної фізичної заправи.

Склад „Тризуба": Тарнавський, Штубе (Болес), Вотсон, Трик, Луна, Педра, Палета, Бенітез, Мароля (Мендез), Меґль і Пасаче. Склад „Бейсів": Кармельо, Прімо, Спека, Сатісбан, Рійзенбурґ, Ніколіч, Санвіль, Манішевскі, Урісль і А. Велш.

Глядачів біля 2 000, в тому багато неукраїнців.

„Тризуб" (аматори) — „Вест Філядельфія" 4:1

У передзмагу дружина аматорів „Тризуба" перемогла з рахунком 4:1 суперника із Першої Дивізії Німецької Футбольної Ліґи. Ворота для „Тризуба" з д о б у л и: Тимків 2, Новоженюк і Годованець.

Я. Татомир

— о —

Д-Р М. СНІГУРОВИЧ ПЕРЕВИБРАНИЙ ГОЛОВОЮ „ДОВБУША"

Ню Гейвен. (МЯ). — В суботу 23 березня відбулися Загальні Збори Українсько-Американського Спортового Товариства „Довбуш". Зборами проводила президія в складі В. Маслянка — предсідник і Б. Антонишин — секретар. По вислуханні звітів уступаючої управи уділено їй абсолюторію і вповні перевибрано дотеперішню управу на слідуючий рік. Склад Управи: д-р Михайло Снігурович — голова, Орися Лаврович і Роман Дзюба заступники голови, Богдан Антонишин — секретар, Роман Попель — скарбник, Ярослав Попель — імпрезовий референт, Василь Гачкевич — господар, Валя Ширай — ланкова відбиванки і Корнель Креховецький — ланковий футболу. Контрольна Комісія: Іван Витвицький, Михайло Пушкар і Олег Пушкар.

Найактивнішою, була жіноча ланка відбиванки. В цьому звітовому році „Довбушанки" здобули: першість Української Спортової Централі Америки і Канади, першість С У А С Т-Схід і першість шости стейтів Нової Англії в рамцях розгривок, які переводить ІМКА. Крім цього здобули ряд перемог на різних окружних і елімінаційних та товариських відбиванкових змаганнях із американськими командами. Змагунка Зірка Снігурович була признана найкращою змагункою під час змагань за мистецтво УСЦАК, а Олена Бойко під час змагань за першість СУАСТ-Схід. Збори схвалили теж переслати $100 на Фонд Катедри Українознавства.

„Довбуш" здобув мистецтво районового відбиванкового турніру

Жіноча відбиванкова дружина „Довбуша" Ню Гейвен взяла участь у районовому відбиванковому турнірі зорганізованому „Р е к ріейшен Сентер" в Гілфорді. В турнірі взяло участь 16 дружин, які грали в двох дивізіях. „Довбуш" здобув мистецтво у своїй дивізії, а потім розіграв фінал із мистцем другої дивізії, виграючи його в 2-ох сетах. В цілих змаганнях „Довбуш" виграв усі сети.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 6-го КВІТНЯ 1968 р.

БРУКЛИН, Н. Й. Квартальні збори Т-ва В. Хмельницького — 158 Відд. о год. 8-ій веч. в УНДомі, 216-218 Grand St. Управа просить вирівняти залеглі вкладки і розметя за померлих членів до 25 кожного місяця. — Ю. Сокол. предс., М. Кіт, рек. секр.

НЕДІЛЯ, 7-го КВІТНЯ 1968 р.

АНСОНІЯ, Конн. Збори Т-ва Укр. Запор. Січ — 67 Відд. в Ліберті Гол. Причина зміни — надходячі свята. — Управа.

Посмертні згадки

ГРИГОРІЙ НЕДІЛЬСЬКИЙ, довголітній член Б-ва св. ап. Петра і Павла — 57 Відд. УНС в Коговз, Н.Й., помер 15 березня 1968 р. на 79-му р. ж. Був. секретар Відділу та член багатьох укр. організацій. Походив з с. Настасів, пов. Тернопіль, Україна. Залишив у смутку 2 доньки — Марію і Наталку та сина Мирона, 6 внуків. Похорон відбувся 18 березня 1968 р. з пох. зав. до укр. кат. церкви св. ап. Петра і Павла в Коговз, при численній участі рідних, приятелів і знайомих, а відтак на цвинтар св. ап. Петра і Павла.

Вічна Йому Пам'ять!
Управа

КАРОЛИНА КВАСНЯК, довголітня членка 20 Відд. УНС в Гемтремк, Міш., померла 18 лютого 1968 р. Нар. 29-го вересня 1879 р. в Богородчанах, пов. Станиславів, Зах. Украна. В глибокому смутку залишила 2 дочки — Розалію осович з муж. Борисом, Марію з муж. Степаном, сина Михайла з дружиною та 4 внуки. Похорон відбувся 21 лютого 1968 р. з похоронного заведення до церкви Непор. Зачаття Пречис. Діви Марії при участи рідні та приятелів, а відтак на цвинтар Мт. Олівет.

Вічна Їй Пам'ять!
А. Триш, секр

ІВАН ХОМИНЕЦЬ, довголітній член Т-ва Укр. Нар. Союз, що останньо злучився з 132 Відд. у Кіспорт, Па., помер 2-го січня 1968 р. в лікарні у Кіспорт від удару серця, на 72 р. життя. Покійний нар. 6 серпня 1896 р. в с. Опорець, пов. Стрий, Зах. Украна та прибув до ЗСА після 2-ої світової війни зі скитальщини. До УНС був прийнятий в листопаді 1949 р. Був учасником визвольної боротьби України в рядах УГА. Перебувавши на скитальщині та на поселенні в Америці цікавився живо всіми проявами укр. громадського життя, в якому приймав чинну участь. Зокрема виявляв щиру жертвенність на церковні та народні цілі. Відзначався погідною і доброю вдачею та був загально люблений. Залишив у смутку брата Миколу і племінників в Америці, племінницю в Канаді, як також ближчу і дальшу родину в Україні. Похорон відбувся при великому числі рідних, приятелів, земляків та союзовців до місцевої українсько Церкви, а звідтіль на цвинтар св. Йосафата в Кіспорт, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Д. Смерика, секр.

МИХАЙЛО СУХАНЧИК, член 192-го Відд. — Т-ва Запор. Січ УНСоюзу в Геркімер, Н. Й., помер 18 березня 1968 р., проживши 80 років. Покійний нар. в с. Соковате, на Україні. Полишив у смутку дружину Параскевію, дочку Марію зам. Дучер, сина Михайла, невістку та зятя, 2 внуків і 4 правнуків, сестру та кузинів. До УНС вступив 1935 р., де був взірцевим та активним членом. Похорон відбувся 20 березня 1968 року з пох. заведення до укр. правосл. церкви Св. Покрови, при участи родини, приятелів та членів Відділу. Похоронено Покійного на Укр. Цвинтарі в Геркімері, Н. Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Управа

Розшуки

КАРПО ХІЖНЯК з села Оюнне коло Ромнів, Сумської області, пошукує свого рідного,
ХІЖНЯКА ФЕДОРА
який перебував після війни в Австрії, в таборі San Martin. Всіх хто знав би про його долю, прошу повідомити на адресу:
Karpo Chischniak
1276 West 110th Street
Cleveland, Ohio. 44102

ТАРЗАН, Ч. 5978. Джов Бішоп жартує!

'OH, MISS VINES,' THE HUNTER SUGGESTLY CALLED OUT, 'YOUR BATH IS READY.'
'WELL,' SAID IVY SMUGLY, 'IT'S ABOUT TIME YOU SHOWED SOME RESPECT...'
BUT SHE WAS ROUGHLY AND QUICKLY INTERRUPTED! 'WHAT ARE YOU DOING? PUT ME DOWN, YOU IDIOT!'

— Гей, панно Вайнс — гукнув відозвався ловець. — Ваш купіль готовий.

— Добре, самозадоволено сказала Айві. — Вже найвищий час, щоб ви виявляли трохи пошани . . .

Але її грубо й швидко перервано! — Що ви робите? Поставте мене на землю, ви ідіот!